

Hertog Aalbrechtweg 22, Alkmaar
Postbus 9276, 1800 GG ALKMAAR
www.ggdhollandsnoorden.nl
NL48 BNGH 0285 1311 84
371 59 559

<Naam>

Aan de Voorzitter en Leden van de Eerste Kamer

<Adres> <huisnummer>

Eerste Kamer der Staten-Generaal

<postcode> <woonplaats>

Postbus 20017

2500 EA Den Haag

Uw kenmerk	:		E-mail	:	5.1.2.e @ggdhn.nl
Ons kenmerk	:		Datum	:	4 maart 2026
Contactpersoon	:	5.1.2.e	Bijlage(n)	:	17
		Gezondheidsvoorlichter			
Telefoonnummer	:	5.1.2.e	Onderwerp	:	asielwet

Geachte voorzitter en leden van de Eerste kamer,

Met dit schrijven wil ik u kennis laten maken met een aantal asielzoekers, en hun verhalen.

Graag verzoek ik u hun verhalen voor ogen te houden wanneer u stemt rond de voorgestelde asielwetten.

Als functionaris gezondheidsbevordering in de publieke gezondheid asielzoekers zie ik dagelijks mensen die hun hoop gevestigd hebben op Nederland. In een open gesprek onlangs met Koerdische mensen klonk hun wanhoop. Het gemis van de familie, de uitputting van het lange wachten op een besluit, de wens op veiligheid, de wil om bij te dragen.

'Iedereen weet ons verhaal toch, hoe we als Koerden echt niet zomaar onze familie, ons land achter laten. Dat we dat alleen doen om ons, onze dierbaren te beschermen'? gaf een van de aanwezigen aan.

Maar is dat zo?

Ik vroeg hen wat ze mee zouden willen geven aan de Nederlandse regering, aan de mensen die over hun toekomst beslissen.

Omdat het opschrijven niet voor iedereen een mogelijkheid is, hebben ze getekend. Ik voeg de beelden in de bijlage toe. Enkelingen stuurden me hun verhaal, hun pleidooi. Dat zijn de bijgevoegde brieven. Ik wil hun een stem geven in het debat dat over hen gaat.

In het kort:

De mensen geven aan dat ze uitgeput zijn, hun gezondheid lijdt onder het wachten, de afhankelijkheid, de onduidelijkheid. Niemand weet wanneer het gehoor plaats zal vinden, of ze hun dierbaren binnenkort weer in hun armen kunnen sluiten, of misschien nooit meer.

Ze kwamen naar Nederland, uit de hoop op veiligheid, omdat Nederland de naam heeft zich aan rechten en wetten te houden.

Ze vragen dat hun rechten gerespecteerd worden, dat ze niet als crimineel gezien worden, maar als mensen met verlangens op vrijheid, veiligheid, mee mogen doen. Samen met hun dierbaren.

Auteur	:	5.1.2.e	Datum:	:	4 maart 2026	Versie	:	
Afdeling	:		Document nr.	:		Geldig vanaf	:	
Vertrouwelijkheid	:							Pagina 1 van 2

Ik vraag u wanneer u stemt over de voorgestelde asielwet hen voor ogen te nemen: 5.1.2.e
5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e en vele anderen. Mensen die vader zijn, dochter, geliefden. Mensen die gastvrij zijn, hun maaltijd met u zouden delen. Mensen die op u lijken.

Kunnen ze op u rekenen?

Hoogachtend,

5.1.2.e

5.1.2.e

Functionaris Gezondheidsbevordering PGA

Auteur	:	5.1.2.e	Datum:	:	4 maart 2026	Versie	:	
Afdeling	:		Document nr.	:		Geldig vanaf	:	
Vertrouwelijkheid	:							Pagina 2 van 2

Betreft: De vertraging in de besluitvorming inzake mijn asielaanvraag en de humanitaire en psychische gevolgen daarvan

Hierbij wend ik mij tot u om mijn gevoelens en mijn huidige situatie uiteen te zetten naar aanleiding van de langdurige vertraging in de behandeling van mijn asielaanvraag, die inmiddels bijna twee jaar duurt zonder dat er een duidelijk besluit is genomen of een concreet tijdsplan is gegeven waarbinnen een beslissing kan worden verwacht.

Ik ben een man op gevorderde leeftijd en ervaar ernstige psychische druk als gevolg van deze lange periode van onzekerheid. Mijn echtgenote en kinderen verblijven momenteel in Turkije, waar zij onder voortdurende druk leven vanwege discriminatie en vijandigheid jegens Syriërs, in het bijzonder jegens ons als Koerden. Deze situatie vergroot mijn lijden, omdat ik mij machteloos voel nu ik hun geen veiligheid en stabiliteit kan bieden.

Tegelijkertijd is terugkeer naar Syrië voor ons geen optie, aangezien wij ons daar evenmin veilig voelen, met name gezien de bekende omstandigheden in onze regio, Afrin, en de schendingen die daar tegen onze familie en gemeenschap zijn gepleegd. De aanhoudende instabiliteit en angst maken dat wij daar geen bescherming kunnen verwachten. Het ontbreken van veiligheid in ons land van herkomst en de discriminatie waarmee mijn kinderen in Turkije worden geconfronteerd, maken de beslissing over mijn asielaanvraag van levensbelang voor mij en mijn gezin.

Toen ik naar Nederland kwam, een land dat bekendstaat om zijn rechtsstaat en respect voor mensenrechten, had ik de verwachting dat ik bescherming zou vinden binnen duidelijke en zorgvuldige procedures die mij veiligheid en stabiliteit zouden bieden. De duur van de wachttijd, zonder duidelijkheid over de planning of het verdere verloop van de procedure, heeft echter een negatieve invloed op mijn psychische en lichamelijke gezondheid. Het leven in voortdurende onzekerheid put mij uit en tast mijn gezondheid merkbaar aan.

Ook de situatie in het asielzoekerscentrum (AZC) is verslechterd als gevolg van de lange wachttijden en de opeenstapeling van spanningen en frustraties onder asielzoekers. De heersende psychische druk en collectieve onvrede creëren een ongezonde en soms zelfs onveilige leefomgeving.

Ik vraag niet meer dan mijn wettelijke recht: dat mijn aanvraag wordt behandeld overeenkomstig de geldende wettelijke bepalingen, binnen een duidelijk en zo concreet mogelijk tijdsplan, of ten minste dat wij adequaat worden geïnformeerd over de stand van zaken en de te verwachten termijn voor besluitvorming. Het ontbreken van duidelijkheid en zekerheid weegt zwaar en vormt een ernstige psychische en lichamelijke belasting.

De voortdurende van deze situatie ondermijnt geleidelijk mijn hoop, omdat leven in een onbepaalde wachttijd voor geen enkel mens draaglijk is zonder diepgaande psychische en lichamelijke gevolgen. Ik vrees dat een procedure die bedoeld is om bescherming te bieden, zoals wettelijk is vastgelegd, in plaats daarvan een bron van verdere schade wordt.

Ik verzoek u dringend rekening te houden met de humanitaire gevolgen van langdurige vertragingen voor asielzoekers, in het bijzonder voor ouderen en voor personen van wie de

gezinsleden in kwetsbare omstandigheden buiten Nederland verblijven, en om de behandeling van aanvragen te versnellen en meer transparantie en duidelijkheid te bieden in de procedure.

Hoogachtend,

5.1.2.e	5.1.2.e
---------	---------

Betreft: De vertraging in de besluitvorming inzake mijn asielaanvraag en de humanitaire en psychische gevolgen daarvan

Hierbij wend ik mij tot u inzake de aanhoudende vertraging in de behandeling van mijn asielaanvraag.

Mijn naam is 5.1.2.e Syrisch asielzoeker. Ik heb mijn asielaanvraag ingediend in juli 2024, inmiddels bijna twintig maanden geleden. Tot op heden is er geen zichtbare voortgang in mijn dossier en bestaat er geen duidelijkheid over het tijds kader waarbinnen een beslissing zal worden genomen.

Mijn aanvraag om asiel was geen kwestie van keuze of gemak, maar het directe gevolg van reële bedreigingen waaraan ik in mijn land van herkomst ben blootgesteld door verschillende partijen in het conflict. Mijn etnische identiteit, namelijk dat ik Koerd ben, vormde een directe aanleiding voor deze bedreigingen. Tijdens de inval in mijn stad Afrin in 2018, uitgevoerd door Turkije in samenwerking met Syrische gewapende groeperingen, heb ik mijn vader en mijn oom verloren, die door de aanvallende facties koelbloedig zijn gedood.

Reeds in 2014 was ik uit Syrië gevlucht naar Turkije op zoek naar veiligheid. Ook daar werd ik echter geconfronteerd met aanhoudende druk. Mijn familie ondervindt nog steeds duidelijke discriminatie in procedures en behandeling, zowel jegens mij als Koerd als jegens hen, in vergelijking met andere Syriërs. Deze voortdurende situatie van ongelijkheid en onzekerheid heeft mij ertoe gebracht Turkije te verlaten uit vrees voor mijn eigen veiligheid en in een poging mijn familie te beschermen tegen diverse risico's, waaronder het gevaar van gedwongen terugkeer naar mijn regio van herkomst, Afrin, die destijds onder controle stond van met Turkije samenwerkende facties.

Een dergelijke terugkeer zou een ernstig gevaar voor mij hebben betekend, temeer daar mijn woning in Afrin was bezet door personen die gelieerd waren aan een commandant genaamd 5.1.2.e (bekend als "5.1.2.e 5.1.2.e"), die thans een leidende positie binnen het Syrische leger bekleedt. Mijn huis is leeggehaald en de inboedel is geplunderd voordat het werd verlaten.

Desondanks blijft het gevaar in Syrië voortbestaan. Het enkele feit dat ik Koerd ben, kan nog steeds aanleiding geven tot beschuldiging en doelgerichte vervolging. De haatzaaiende retoriek jegens Koerden, voortgekomen uit een langdurig conflict tussen verschillende gewapende groeperingen, heeft geleid tot een klimaat van spanningen waarin wij als burgers het slachtoffer zijn geworden van een politiek conflict waarbij mensen worden gestraft, gedood, gearresteerd, verdwenen of ontvoerd op grond van hun etnische identiteit.

Al deze omstandigheden hebben mij ertoe gebracht asiel aan te vragen in Nederland, een land dat ik beschouw als een rechtsstaat die bescherming kan bieden binnen een passend tijdsbestek en via zorgvuldige procedures die rekening houden met de ernst van mijn situatie en hetgeen ik heb doorgemaakt.

De realiteit waarin ik inmiddels meer dan twintig maanden leef — een toestand van wachten zonder duidelijkheid over het verloop van de procedure of een concreet tijdschema voor besluitvorming — heeft echter geleid tot een gevoel van teleurstelling en innerlijke breuk dat ik

niet had verwacht. Deze situatie heeft de psychische druk op mij en mijn familie aanzienlijk vergroot.

Het ontbreken van perspectief op behandeling van mijn aanvraag binnen een duidelijke en afgebakende termijn maakt het wachten buitengewoon zwaar en veroorzaakt negatieve psychische gevolgen.

Ik verzoek de IND dan ook om een duidelijk en bindend tijds kader te verstrekken voor de behandeling van mijn aanvraag, in overeenstemming met onze rechten als asielzoekers volgens de wet, en om een einde te maken aan het plaatsen van ons op onduidelijke wachtlijsten zonder transparant perspectief. Na alles wat wij hebben meegemaakt, is ons draagvermogen beperkt. Deze situatie veroorzaakt aanzienlijke psychische en lichamelijke schade, zowel bij mij als bij mijn familie.

Tot slot hoop ik oprecht dat ik in staat zal blijven mij staande te houden gedurende deze lange periode van onzekerheid, en dat mijn aanvraag met de ernst en voortvarendheid zal worden behandeld die mijn humanitaire situatie vereist.

Hoogachtend,

5.1.2.e

Mijn naam is 5.1.2.e

Ik ben hier nu bijna tweeënhalf jaar

en ik wacht nog steeds in het kamp zonder verblijfsvergunning en zonder mijn familie, die ik achterliet om hen een mooie toekomst te geven die het waard is om voor te leven.

We zijn vanwege de oorlog uit Syrië vertrokken en naar Turkije gegaan, maar daar vonden we alleen maar racisme, pijn en uitputting.

Ik ben naar Nederland gekomen op zoek naar een warm en veilig thuis voor mijzelf en mijn familie,

een thuis waar men gelooft in vrijheid en gelijkheid.

We bevinden ons in een erbarmelijke situatie.

Een mens kan niet leven zonder zijn familie en kinderen.

Ik wil niet te veel zeggen, maar dit is in een notendop onze situatie

Ik ben [REDACTED] uit Syrië. Ik ben op 6 december 2023 naar Nederland gekomen. We zijn gevlucht voor het onrecht, de moordpartijen en de genocide die de tirannieke regering van Bashar al-Assad tegen ons koerden heeft gepleegd. De geschiedenis herhaalt zich vandaag nu overgangsregering van Ahmed al-Sharaa de meedogenloze vormen van onderdrukking en geweld tegen de Koerden in Syrië toepast. Ik heb een lange reis gemaakt en voor mij was het een reis op leven en dood.

Ik heb bossen en moerassen doorkruist en had onderweg kunnen sterven, maar ik dacht niet aan de ~~ken~~ dood, alleen aan het leven. Hier zijn leven en dood gelijkwaardig. Toen ik besloot dit pad te bewandelen, een pad des doods, dacht ik niet aan mezelf, maar aan mijn familie en mijn kinderen, die mijn het meest dierbaar zijn in deze wereld. Ik heb acht kinderen die ik uit dit moeras van de dood wil riden, waaronder een kind dat vanaf zijn geboorte gehandicapt is.

Ik ben nu twee jaar en drie maanden in dit land en probeer een onbekende weg te vinden.

Mijn asielaanvraag werd afgewezen en ik ben via een advocaat in beroep gegaan. Nu wacht ik op de uitkomst. Uiteindelijk zeg ik dat ik liever sterf dan terug te keren naar dit moeras van de dood. Danku voor uw aandacht.

—

My name is

5.1.2.e

Kurdi from

5.1.2.e

, Syria. I am married

and I have 3 children son and two daughters. They are now in Kobani.

They live with my family. I came to Europe on 16/6/2023. I was arrested in Pasao. They booked me for ~~two~~ two days. After that they deported me to Austria, knowing that I didn't have any fingerprint before, and my goal was to come to the Netherlands. The reason is that I have a brother

dePorting me to Syria, ~~the~~ knowing
that I told them before that I am
Kurdish and The Kurdish now kill
us only because they are Kurds,
and I am also Kurdish from
Kobani and my area has
been besieged for two months.

So I had no choice but to come
to the Netherlands and apply for
asylum there because I know
how much respect the Netherlands
has for refugees. I hope you

reunion. The important thing is

Ik ben [redacted] uit Syrië. Ik ben op 6 december 2023 naar Nederland gekomen. We zijn gevlucht voor het onrecht, de moordpartijen en de genocide die de tirannieke regering van Bashar al-Assad tegen ons koerden heeft gepleegd. De geschiedenis herhaalt zich vandaag nu overgangsregering van Ahmed al-Sharaa de meedogenloze vormen van onderdrukking en geweld tegen de Koerden in Syrië toepast. Ik heb een lange reis gemaakt en voor mij was het een reis op leven en dood.

Ik heb bossen en moerassen doorkruist en had onderweg kunnen sterven, maar ik dacht niet aan de ~~ten~~ dood, allen aan het leven. Hier zijn leven en dood gelijkwaardig. Toen ik besloot dit pad te bewandelen, een pad des doods, dacht ik niet aan mezelf, maar aan mijn familie en mijn kinderen, die mijn het meest dierbaar zijn in deze wereld. Ik heb acht kinderen die ik uit dit moeras van de dood wil riden, waaronder een kind dat vanaf zijn geboorte gehandicapt is.

Ik ben nu twee jaar en drie maanden in dit land en probeer een onbekende weg te vinden.

Mijn asielaanvraag werd afgewezen en ik ben via een advocaat in beroep gegaan. Nu wacht ik op de uitkomst. Uiteindelijk zeg ik dat ik never sterf dan terug te keren naar dit moeras van de dood. Danku voor uw aandacht

Wereld
←

Er vallen
doden!! ☹

Er bestaan geen hoerdische
rechten in de wereld...!!!

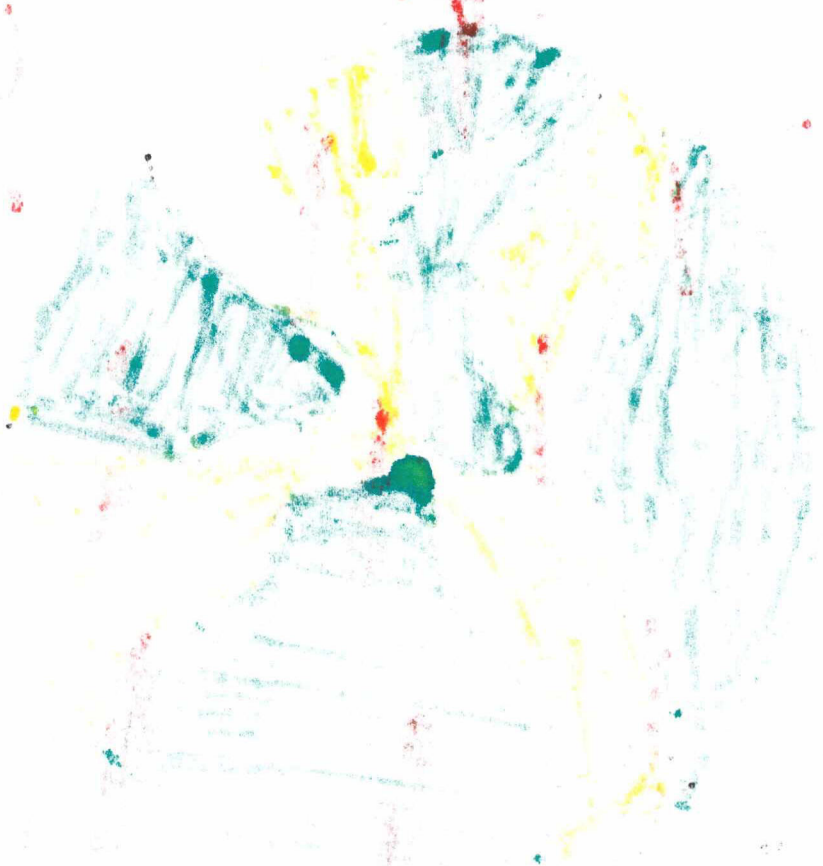
|||
Zijn wij dan geen mensen
op deze wereld...!!!

6/5/73

80

80

Robertson, James, 1973
11/1/73

1973
11/1/73

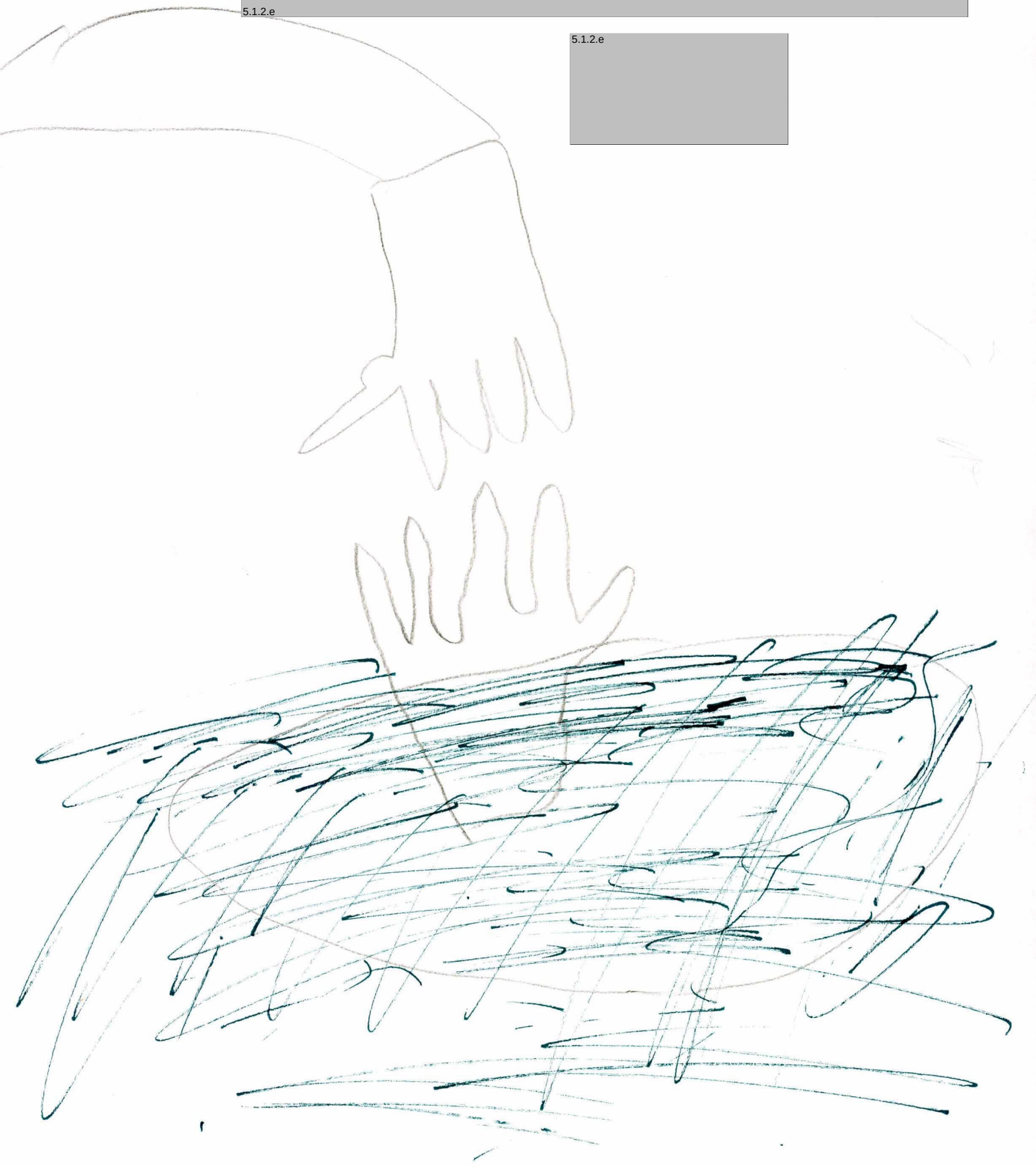

dit was mijn huis:
waar we zijn voelt als
een gevangenis

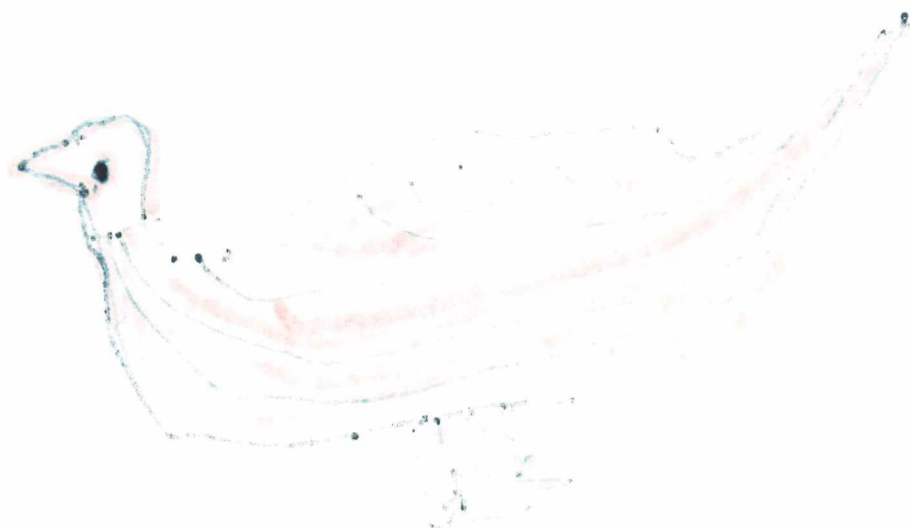
5.1.2.e

5.1.2.e

We stand under water
help ons

mijn vader en ik
mogen we weer vliegen?

Dit is onze situatie ~~we~~ We zijn Kurdok

Mijn kinderen en familie onder vuur

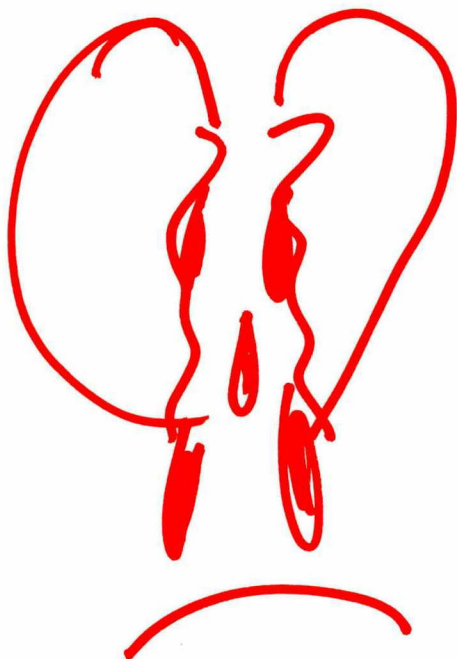
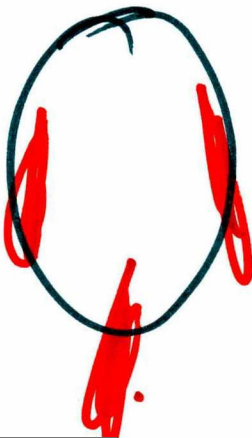
-deharden = help ons

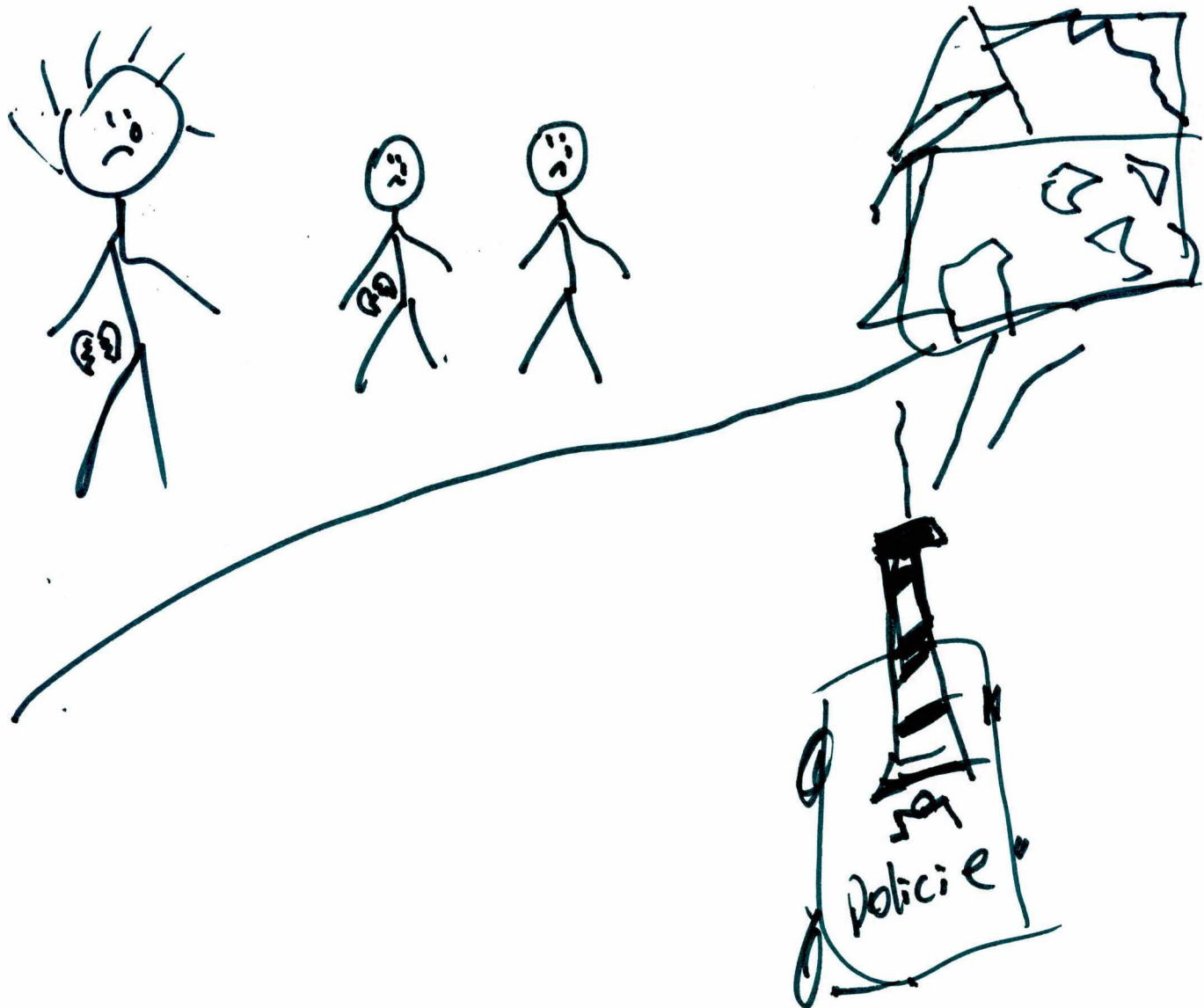
1760

1760

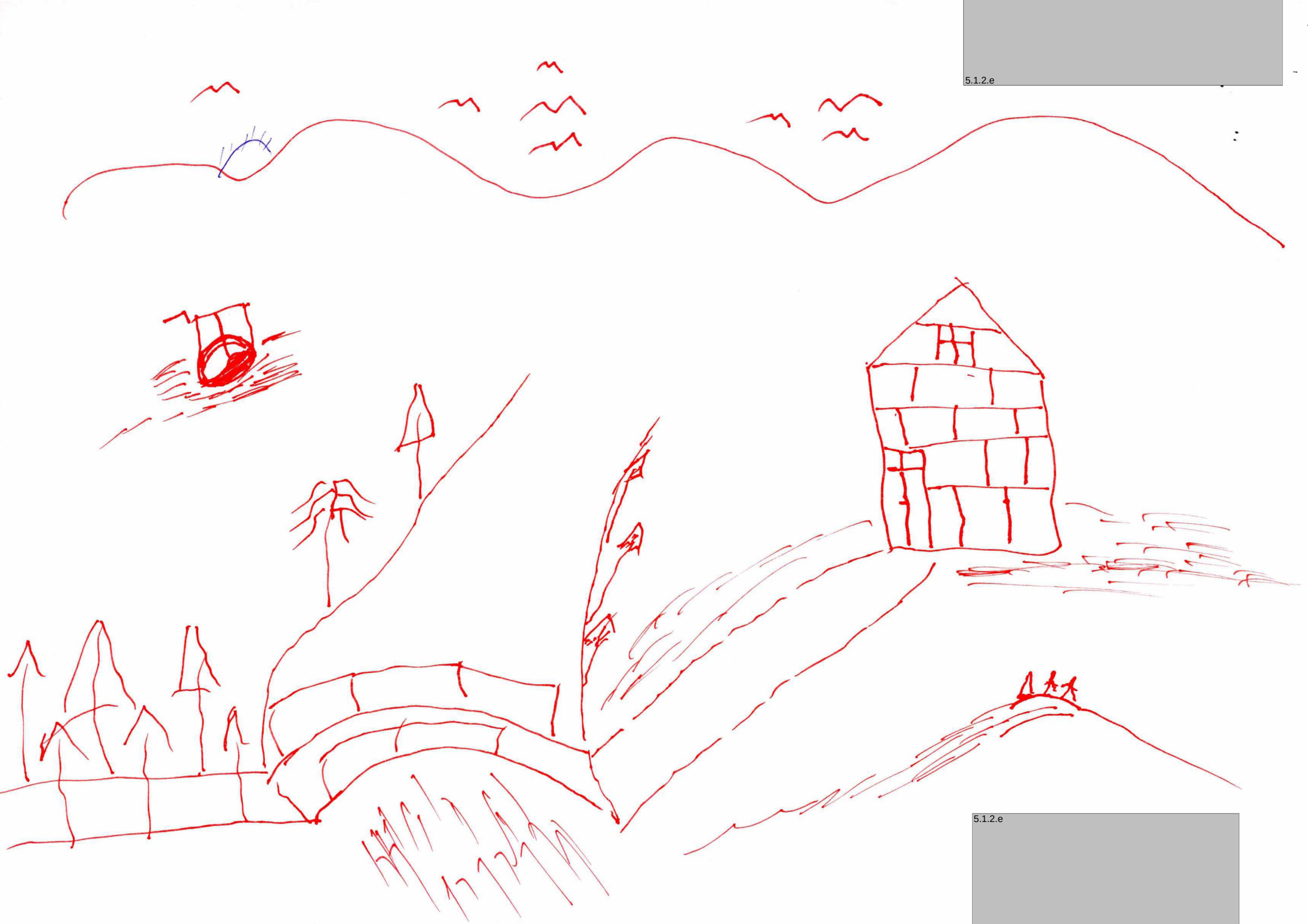

5.1.2.e

5.1.2.e

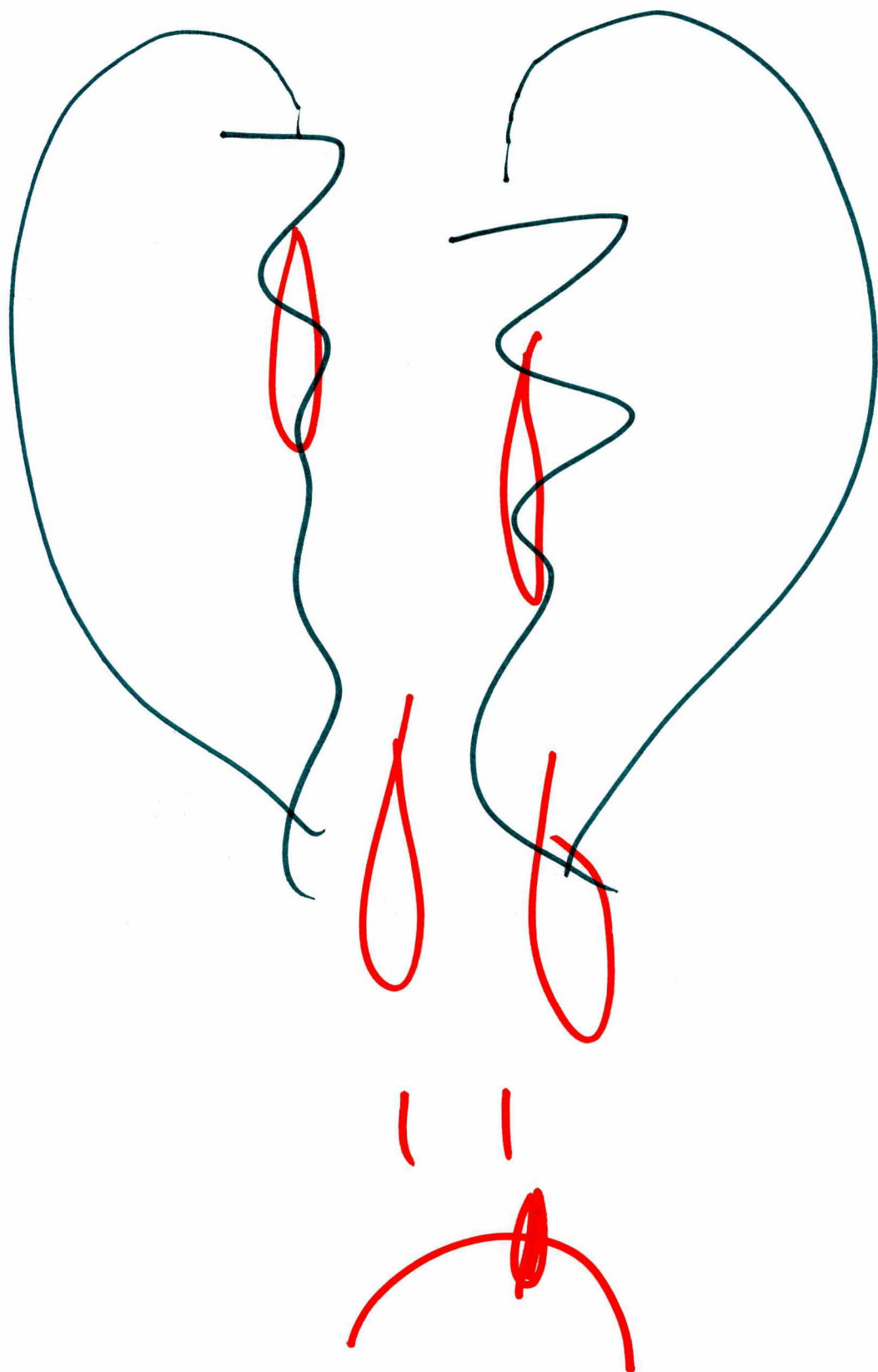
5.1.2.e

5.1.2.e

11582 11583

hydroom van een huis

My name is

5.1.2.e

Kurdi from Rojava, Syria. I am married and I have 3 children son and two daughters. They are now in Kobani.

They live with my family. I came to Europe on 16/6/2023. I was arrested in Pasao. They booked me for ~~ten~~ two days. After that they deported me to Austria, knowing that I didn't have any fingerprint before, and my goal was to come to the Netherlands. The reason is that I have a brother

who lives in the Netherlands 12
years ago, ~~and my~~ when I was
handed over to the Austrian
Police, I told them I have a
brother in the Netherlands and
I ~~that~~ want to be with him.
They rejected my request on the
pretext of all of Europe. I had
some ideas about Austria regarding
difficult stays and the racist with
them and even regarding the
reunion. The important thing is

that they did not accept my request. ~~I was~~

After that, I had no choice but to stay in Austria in the hope that they would give me an asylum permit so that I could reunite my family, which I have not seen for years. After that I was able to work and worked for two years and full-time. After two years of work, they sent a post to my address including withdrawing residence, identity, health insurance, passport and

deporting me to Syria, ~~the~~ knowing
that I told them before that I am
Kurdish and the Kurdish now kill
us only because they are Kurds,
and I am also Kurdish from
Kobani and my area has
been besieged for two months.

So I had no choice but to come
to the Netherlands and apply for
asylum there because I know
how much respect the Netherlands
has for refugees. I hope you

accept me as you accepted before
me hundreds of thousands of
refugees and thank you
very much.

Het boek van mijn lijf
Alle lijnen zijn Zwart behalve één

